

MAJ 75

1984

Ovaj časopis-katslog pokrenula je grupa prijatelja,
koje je održavala izložbe-akcije od 1975.g.

Publikacija je impuls alternativnog djelovanja spram
oficijelne politike situiranja, vrednovanja i prezentiranja
umjetničkih radova.

Redovi nisu komplementarni osim ako se ne ujediniju u
stavu.

Radna participacija je slobodna.

Zagreb, 16.1. 1984.

LEGENDA

1. NEMAD BOGDANOVIĆ
 2. VLASTA DELIMAR
 3. ŽELJKO JERMAN
 4. ZLATKO KUPIČAK
 - 5/6. MANGELOS
 - 7/8/9. ANTON MARAČIĆ
 - 10/11. VLADO MARTEK
 12. DARKO ŠIMIČIĆ
 13. RAŠA TOBOSIJEVIĆ
 - 14. Jusuf Hadžifejzović**
 - 15. Rajko Radovanović**
- rad na omotu: Boris Demur

I Z L O Ž B A
=====

AUTOR : Anonimni Seronja

IZLAŽE : Govno

VREME : 22.VII 1983.

MESTO : Odžaci , ulica S.Markovića
ispred kuće broj 41

NAPOMENA : Najčešće nam nije poznato gde se sve
nalazi blago narodnog stvaranja.

Nenađ Bogdanović

Bože, hvala ti što si
me stvorio ženom

U ovoj mjesnoj zajednici je organiziran turnir. Prijavile su se tri momčadi: Ideologija, Religija i Umjetnost.

1. dan

Religija - Ideologija 2 : 1
slobodna Umjetnost

2. dan

Religija - Umjetnost 1 : 0
slobodna Ideologija

3. dan

Ideologija - Umjetnost 1 : 0
slobodna Religija

TABLICA:

RELIGIJA	2	2	0	0	3:1	4
IDEOLOGIJA	2	1	0	1	1:1	2
UMJETNOST	2	0	0	2	0:2	0

Danas sam zadnjim snegama doplivao do slike koju je napravio
Željko Kipke sa zečovima R. Todosijevića.

la reconstruction - ako budeš stari friza
ponovo će te sastavljati
na bazi svih potrebnih početaka
i Künstleri će učestvovati
u toj slavnoj rekonstrukciji
na zahtev naroda.
tako će nakon mnogih ljeta
on
ustavši iz groba
onaže nepotpun
svečeno kročiti
u susret novim prijateljima

l'artiste -

jedva usnuvši
trže se stari jon
probudjen vlastitim vriskom
i skoči s postelje
pa bržebože seid na klavir
da bi utišao prikazu koja ga napada u
snu
ali prikaza je izmicala njegovim pratima
• kojih je kapala vednjikava krv
nije mislio o smradu svoja koža
nikada
možda je nije ni osjećao
kada su ušli u kupatilo
njegova se žula izoštriše
veoma.
najzad je upoznao sebe.
gdi bilo je krajnje vreme.
ize njega mnogi su čekali
da učine isto.

nonstory no.0

L'exercices

non beše običan čovek
sasvim običan i pomalo srećan
ali jedne noći
iznenada
riknuo je non.
kao vol koga vode na klanicu.
tog jutra jedva se usudio probuditi
od tada non je svake noći
u snu
vrištao poput konja na klanju.
budio se kad bi se probudio
a danju je kupovao nadu.
svake noći
non se većbao
bliskoj radosti
kad su budu otsecali glavu

augustus geschenke - august nije odbio
nijednu želju
kiliaku
jer ovaj nije tražio ništa
pre smrti

le resurrection - da su me bar znali
u bivšoj reinkarnaciji
pohvali se van gogh
kada sam igrao haeg
sa samim sobom

non pas - otkrivši kostret
ispod svilene haljine posute sitnim
dreguljima
njegove umre žene,
non se zalajao kao pas
i četveronoške
pošao u budućnost

o skulpturi Bojane Švertasek
MEMORIJA CJELINE

KOMPARCIJA

Skulpture Bojane Švertasek nastaju u Bedekovčini ,u tvornici keramike odnosno ciglani,u ambijentu i atmosferi blata i vode; gdje radnici one stvari obavljaju na kup u jednoj zato odredjenoj prostori. Tamo je najbolje raditi u gumenim bucama koje Bojana po inerciji i po bljuzgavici nosi i po gradu,uz,uBedekovčini sasvim nepriličnu selfmejd bundu od tajlandske kože.

Bojana radi skulpture od pečene zemlje.Sasvim nedavno to se i kod nje zvalo keramika.Medjutim ,već od početka rada u toj tehnici ona zanemaruje dnevnu funkciju oblika uz pripadajuću potrebu za farbama ,lakovima, glazurama i sličnim ukrasnim prelivima.Zajedno ,dakle ,s napuštanjem primjenjene svrhovitosti otpadaju i navedne površinske intervencije na formi primarne materije-zemlje te se i naziv tehnike svodi na jednostavnu opisnu sintagmu koja nije ni doslovna upotreba ,a ni samo prijevod talijanskog izraza terra cotta.

Svaka je Bojanina skulptura raspuknuta ili podijeljena,dvodjelna ili trodjelna iako i svaka od njih evocira prvotnu cjelinu sublimiranog falusnog oblika ili pak zaštitničku ,kružnu,jajčoliko i kuglastu formu maternice...

Tok razgovora započetog gornjom opservacijom,medjutim ,sadrži opasnost da nas navede na ne odveć pametni zaključak o hendikepiranosti,nemogućnosti ili podjeljenosti same autorske ličnosti što se projicira na fiziku djela,na građansku ideju o potruganosti i neupotrebljivosti. Stoga ,umjesto da na prvu loptu pragmatiski konstatiramo nemogućnost realizacije i uvijek je u zadovoljavajuću količinu splina ,uočimo radije u tim posve negatavnim i ogoljelim skulpturama imanenciju "primarne skep-

se" kao konstrukcijske baze tog djela. Sklon sam, naime, u njemu pročitati sumnju u elementarnu sigurnost Zemlje, reviziju slijepe predrasude o čvrstoći tla na kojem stojimo. Ne radi se rekao bih o, već (i kod umjetnika i kod opisivaca umjetnosti) blazirenom lovu na arhetipe nego o problematiziranju arhetipa kao intaktne jezgre.

U toj preokupaciji Bojana ne stiže na pokušaj da omogući Sureset, da svede različitosti (suprotnosti) Maškog i Koskog; ona je zadržana prvom pretpostavkom: mogućnosti postojanja i opstanka Jednog. Odnosno, ona demonstrira memoriju Cjeline sumnjajući istovremeno u ono što većina po razumijeva kao siguran temelj za početak izgradnje.

Uпотреbljavajući zemlju ona joj ipak ne negira ni jedan atribut osim što joj pečenjem povalo magijski zloslutno fiksira de zintegritet. U rijetkim se trućima da očitati i njena nervoza povodna te opasnosti koju je recimo, naslutila: kad pribjegne mehaničkom povezivanju žicom dvije razjedinjene polovice. Jasno je, Bojanina je skulptura diskretna i tiha, ličena toposa dnevne ikonografije i eksplisitnog slogana.

Ali to nije neobavezna intimistička aktivnost bez brige za svijet. U tom radu ima dovoljno temeljite melankolije, otpornost kao i (egzistencijalno) hrabrosti da se prizna nešto što smo u našoj nesavršenoj nomenklaturi podveli pod "pesimistička spoznaja", "svijest" ili barem (u njenom slučaju najprirodnije) "slutnja", kao "tragični osjećaj stvarnosti i stvari".

ANTUN MARAČIĆ

SKULPTURA

1974, 4. 4. 84.

Melankolija i hrabrost

Skulpture Bojane Švertsek nastaju u tvornici keramike, u ritglazu u Bebekovci, ni, u ambijentu i atmosferi blata. Bojana radi skulpture na početku zemlje.

Svakim nedavno to je i tona ima zvilo keramika.

Vic od nemog početka rada u toj sobnici ima zanimljivo društvo funkcionu oblika i pripadajuću potrebu za bojama, likovima, glazurama i sličnim ukrasnim prelivima. Naposljetku primijenjene svrhotvornosti uspadaju i najvećim pozivom na isprekidanje na formi primarne materije - zemlje, te se i oaze tehnik svodi na jednostavnu opisanu sintagmu, koja nije ni doslovna upotreba, a ni samo privid talijanskog izraza terra cotta.

Svaka je Bojanina skulptura raspuknuta ili podjeljena, dvojezna ili trojezna, iako i svaka od njih svoista sublimirani felosofski oblik ili ona prvotnu cjelinu matematičke kružne, kuglaste i slične forme obdornice.

Težak misli započet tim opservacijama sadrži i opasnost da nas navede na zaključak o bendisiparantosti, nemogućnosti ili podjeljenosti same autorice ličnosti što se profilira na liniji djela, na građansku ideju o potražnosti i nepotrabiljivosti. Sloga umjesto da utvrdimo nemogućnost realizacije i izvjesno je u zadovoljavajuću količinu spleta, uočimo radije u tim posve nenaravnim i upodobljenim skulpturama imancijuju "primarne skulpture" kao konstruktivne baze tog rada.

Uočrebijava, uči zemlju, oca još ipak ne negira ni jedan atribut osim što još pečenjem pomalo magijski-zlostolno filtrira dječinskegrit.

Bojanina je skulptura diskretna i tiha, ličena topota dnevnice ikonografije i eksplicitnog slogana. Ali to nije ni rebusovana indimatička skrivost bez brige na svijet. U tom radu ima dovoljno melankolije, otporosti i legitimizirane hrabrosti da se

Skulpture Bojane Švertsek diskretne su i lišene eksplicitnog slogana

Bojana Švertsek sa svojom skulpturom
Snimio: MILISAV VEŠOVIĆ

prizna nešto što smo u našoj nesavrtenoj nomenklaturi počeli pod pojmom "psihomuzička spoznaja", svojstvi: ili barem su njenom slučaju empirijerentnoj situaciji, kao "tragičan osjećaj stvarnosti i stvarni".
ANTUN MARIČIĆ

KOMPANCIJA

Bila jednom jedna priča. Uzeo čovjek, pa je ispricao.
Trajala je deset minuta, a kraj je bio ograničen : ubili su nekog sirotog umjetnika.

O meni
(reći ću to -zašto ne)
Dan prije nego što umre javi mi se telefonom Manuel i veli :
Sutra umirem, dodi čim prije u Zagreb i pokupi sve moje cipele,
tebi ih ostavljam. Htjedoh mu nešto reći o gabi ili Luis naglo
spusti slušalicu stigavši još zvoniti : i čarape.
Sta sad - pomislim si. Cemu to - kada ne razumijem.

Bila jednom neka priča. Došao čovjek pa je ispričao !

Išo pjesnik do govna
a govno krenulo k njemu.
Jednom tako mimoišli se govno i pjesnik
pjesnik zaplače a govno zasardi.

Ajde da popiješ, Raša nešto, reče ženenađa Marinela.
Ja bi vode, pa ću da napravim akciju, jel može?
Ajde, uzvрати Marinela, ionako su Kinezi u većini.

Išo travaj Galerijom suvremene umjetnosti, broj 1540 i
pogazio Dadu Matičevića.

Vodih jednom Državu u šetnju pa još joj stavih brajicu za
slučaj da naiđe Poezija, jer tada kuja - skuplja kuja.

Pošli jednom Poezija i Država na kupanje, ali nije bilo vode
u rijeci ili bazenu. Tada se rasplače Poezija te se sretno
i dugo kupaše u suzama.

Bio nekada čovjek koji je mogao odjednom dvije priče pričati.
Pričao mi je jednom o Rusiji i Jugoslaviji. Taj dan je bio
grozan meni u restoranu : pomfrit sa pire krumpirom.

Jednom dok sam spavao - sretah Staljina. Al okrenuh glavu i
ne pozdravih ga. Naime, ko jebe san.

Bila jednom jedna priča. Uzeo čovjek, pa je ispričao.
Trajala je deset minuta, a kraj je bio ograničen : ubili su
nekog sirotog umjetnika.

O meni

(reći ću to - zašto ne)

Dan prije nego što umre javi mi ne telefonom Bunuel i veli :
Sutra umirem, dođi šim prije u Zagreb i pokupi sve moje cipele,
tebi ih ostavljam. Atjedoh mu nešto reći o sebi ali Luis naglo
spusti slušalicu stigavši još zuciati : i čarape.
Sta sad - pomislim si. Čemu to - kada ne razumijem.

Bila jednom neka priča. Došao čovjek pa je ispričao !

$$2 + 2 = 1941$$

DRŽAVNA
POČAST

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Tomislavović Koko

Uvodni tekst K

Stara je tolika pametan te zna da od trave, zrno i sitnih insekata, na jedan svoj individualni, tajanstveni, način ni ne reči, bezobrazno način da stvara, kao što ona je poznata, jaja, a Sovak je opet tolika pametan da opet on, na jedan isključivo neki svojstven način, zna da jaja stvarati lepe kolibe, ali ni Sovak ni ptica ne raspolažu od tolike veštine uak i razna da bi mogli da uprede osobama njihovo r-corno delovanje, koje opet normalno i logično ovako znaju da u miru odjen i u miru ovog toplog i sušnog st. na prstima trave, zrno i sitne insekte u jaja, i tako pribež jaja, da izvedaju iz kopljaka, svojstva opada uzla nervnih žilova koje ptice trpe od eksplozije i bombardiranja, a ovako da tako fabrica kolibe, u nastojanju jaja, znate stajati torti fabricovati isključivo ovak babu.

Prova: Sta te dokazuje? To dokazuje da se mali kućici dobre neprelevali ako su svakako hrani toplin mlekom i kuvana mesom. U naprotiv, ako ih hranimo sveža predašnjeg uspeh da svakako ispostiti. U drugom slučaju, ako bismo hranimo bebama, već iduće godine, dobijemo novu seriju: Romanta Koko, Koko?

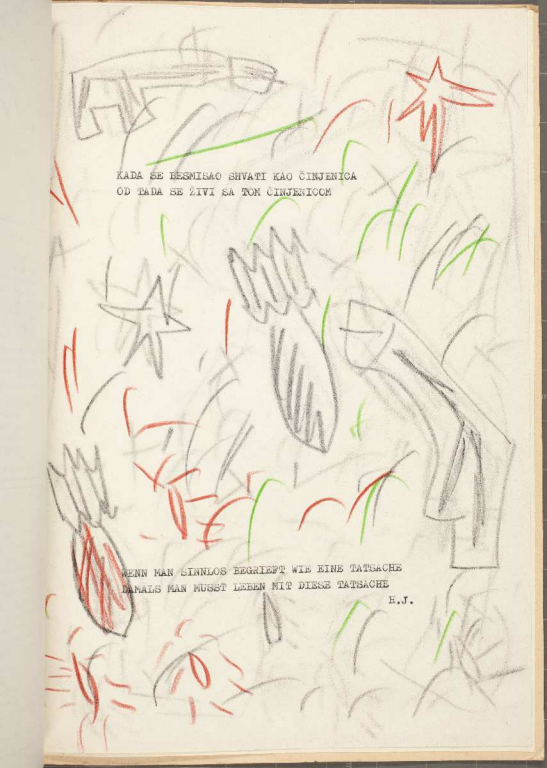
Reakcija: O dijalektici, mislin, treba raspravljati.

Uvodni tekst K

The bird is so clever that she knows to make eggs from grass, grain and small insects, and she does it in her own individual, inscrutable, one could say magical way; Man is again so clever that he, in his own inimitable way, knows how to make beautiful cakes from eggs. But neither Man nor bird has so much skill of Mind and Reason to know to prevent the destructive action of bombs, which again, of course, happens. The bird is so intelligent, in God's providence and the will of her warm and comfortable abode, grain and small insects into eggs, and so, according to reports from England, the production of eggs drops considerably due to the nervous shock the birds suffer because of explosions and bombardment, and thus tomorrow, because of the shortage of eggs, cake factories will be producing bones instead of nice cakes.

Prova: What does this prove? It proves that puppies will grow well if they are fed every day with wire milk and cooked meat. If on the other hand we feed them with fresh tomatoes, they will probably die. To take another case: if we feed hens with bombs, at the next season we could already have a new breed: the Bone & N. Turkey?

Uvod: Dialectics is, I think, something which needs discussion.

KADA SE BESMISAO SHVATI KAO ČINJENICA
OD TADA SE ŽIVI SA TOM ČINJENICOM

WENN MAN SINNLOS BEGRIEFT WIE EINE TATSACHE
DAMALS MAN MUSS LEBEN MIT DIESE TATSACHE

E.J.